

Σύρε νὰ 'πῆς καὶ 'στοὺς Κορροῦς τὰ κλήη σου ταῖδια,
πρῶτος 'σφαίραις, Θεοδωρῆ, πρῶτος καὶ 'στὰ σφαιρίδια,
φίλοι κι' ἔχθροι λιγόνονται τὰ μάτια σὰν γλαρώνης,
καθδαλικαίεις χαίρεισαι, πεύκεις καμαρίνεις,
τὰ μάτια σου μαριόλικα, τὰ λόγια σου μαγνήταις,
καὶ δένουν κόσμου καὶ ντουναὶ 'στῆς ἄσπραξ φαβορίταις.

Σῆλω, Μπάριμπα Θεοδωρῆ,
βάστα σ' ἄλου τὸ βαρὺ,
κι' ἂν καμπάνα θλιθερῆ
'στὴν Κορρόνα σου βαρῆ,
κάνε πῶς δὲν τὴν ἀκούς
γιά νὰ σκάσης μερικούς.

(Ἔβρε καὶ φεύγει παρενθὺς
καὶ πάει 'στοὺς σεισμοπαθεῖς.)

Τὰδε Φασουλῆς προφῆται μέσα 'στῶν σεισμῶν τὰ μέρη.

'Αγαπητοὶ σεισμόπληκτοί, μὴ κίνετ' ἴτσι τώρα,
τοιαύτ' ὑπῆρξε τοῦ πυρὸς ἀνάκαθεν ἡ χώρα,
κι' ἂν τρίχῃ πλῆθος 'στὰς ὁδοὺς κατάπληκτον κι' ἀνίστιον
γνωρίζετε πῶς φλογερὸν ὑποκοχλάξ' Ἡραίστειον.

Φέρω χαρᾶς μνημόματα,
καὶ τοῦτα τὰ κούνηματα,
ποῦ μᾶς σαλεύουν τὸ μπαλὸ
καὶ μᾶς χαλοῦν τὴ μοῦρη,
πιστεύω νάθγουν εἰ καλὸ
καὶ νὰ μᾶς φέρου γούρι.

Μὴ τὸν σεισμὸν τρομάζετε, τὴ διάβολο θὰ κἀνῃ;
θελεὶ δὲν θίλει, βρε παιδιὰ, κι' αὐτὸς θὰ ξεθυμᾶνῃ,
κι' ὅπως μετὰ τὸ εὐθύσιον πολεμικῶν καμίνων
γοργῶς μεταρρυθμίζεται τὸ κράτος τῶν Ἑλλήνων,
καὶ συντελεῖται ζύμωσις καὶ νεροβράστον βράσις,
ἔτσι καὶ τοῦτος ὁ σεισμός
δὲν εἶναι παρὰ γῆς βρασμός,
σφῆγος μεταρρυθμίσεως καὶ βροχωμένη ἔρασις.

'Ἐν τούτοις πάρτε πατερὰ, γαλίταις καὶ κουλούρια,
κι' ἂν γκρεμισθῶν τὰ σπήτια σας τὰ κἀνετε καινούρια,
καὶ τώρα νὰ ψηφίσετε, πεινῶντες ψηφοφόροι,
Κοκίθη, Γεωργακόπουλο, Σαρῶντη καὶ Πατσῶρη.

(Τοιαύτας κι' ἄλλας ἔκαμα προχείρους ἑμίλιας
'στοὺς σεισμοπληκτοὺς ἐκλογεῖς τῆς δόλιας Τριφυλλίας,
κι' ἔπῃρε τὸ στρατὶ στρατὶ, στρατὶ τὸ μονοπατὶ,
τὸ λιγερόν ἐσφῆριζε
καὶ 'στὴν 'Αθήνα γύριζε,
ὅταν ἐμπρὸς ἀντάμωσε τὸν Κόντη τὸν Κορριάτη.)

Συνομιλία τοῦ Φασουλῆ μετὰ τοῦ Κόντη τοῦ δεβνταλῆ.

Ὡ! τὸν Κόντη τὸν 'ψηλὸ,
ἔλα μου γιὰλὸ γιὰλὸ,
καὶ ποῦ πῆς μὲ τὸ καλὸ;
'Αφίντη Κόντη σιὰδὸ,
δὸς μου νὰ καταλάβω.

Πάει γιὰμὰ κι' ὁ Θεοδωρῆ 'στὸν τόπο τὸν 'δικό μου,
πᾶω κι' ἐγὼ μὲς 'στὸν Μιουριά νὰ δῶ τὸ ροιζικό μου,
αὐτὸς πηγαίνει 'στοὺς Κορροῦς μὲ τὸνο λὰ μινόρε
νὰ στραπατάρει, τ'ἴγια μου, τὸ τόσο μου τόνορε,
πᾶω 'στὴν Πελοπόννησο κι' ἐγὼ νὰ βολτατσάρω
νὰ 'ῶ κι' αὐτὸς τόνορε τοῦ πᾶς θὰ τὸ στραπατσάρω.

"Ἐγω κι' ἐγὼ γιὰμὰ φωνῆ
κι' ἔμαι κι' ἐγὼ μαγνήτης,
αὐτὸς Κορριάτης ἄς γενῆ
νὰ γίνω Μιουρατῆς.

Κατεῦδο σου, Γεωργάκη, φιγουρίνι τῆς Κερκυρας
μὲ τὰ σκίρτα τὰ πολλὰ,
ὀρὸ σου λόγια στοργγγλὰ
μouδωσαν νὰ καταλάβω πῶς καὶ σὺ περὶνξ Σιωτήρας.

Σύρε δαῖξε τους, Γεωργάκη,
τὶ καπνὸ γιὰμὰ φουμάρις,
πῆγαινε καὶ σὺ λιγάκι
τὸν ἄρα σου νὰ πάρης.

(Ἐβίον ὁ Φασουλῆς αὐτὰ
τὸν Θεοτόκην χαιρετῆ,
καὶ 'γρήγορος μὲ κέρι
κατ' εἶκον ἐπιστρέφει.)

Καὶ κομποδαῖς ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἐ ρ ε υ α, μέγα τεύχος ὡς Περιδοκίον
παγκόσιον, ποικίλον, καὶ φιλοσοφικόν.
'Ο Πλάτων θὰ τὸ βγάξῃ. Ἀρακοῦλης ὁ πολὺς,
ἀνὴρ γενναῖον πόνου καὶ θερμότητος φρέσως,
ἡ Δίσις θὰ μανθᾶν τὰ τῆς 'Ανατολῆς
κι' ἐκείνη θὰ μανθᾶν τὰ πράγματα τῆς Δύσεως.
'Στὴν πόλιν τῆς 'Οξφόρδης θὰ βγαίνει κάθε μῆνα
'Ἑλλητιστὶ γραμμένον σὺν νᾶναι 'στὴν 'Αθήνα.

'Ο 'Αγγελος ὁ Βουτσιναῖς, ὁ φίλος ἀδουκάτος,
ἐρασιτέχνης μουσικῆς καὶ σφρμικτῆς βαρβάτος,
σφρμίζοντας ἀντῆλλαξε μνηστιας ἐκτυλιδὶ
μὲ τὴν Σμαργάδα, κοριτσὸν σμαργάδι καὶ στολιδὶ,
τὴν Πετροπούλου δηλαδὴ, πιανίστρα γιὰ καμάρι,
διὸ μὲ ρόδα ραῖνομεν τὸ μουσικὸ ζευγάρι.

'Ο Μουτσόπουλος κι' ὁ Βλάχος μ' ἐργασίας ὄργανῶν
ἐν Κατάστῳ ἀναγγέλλουν πλῆρες νεωτερισμῶν,
πλουτισθὲν διὰ ποικίλης συλλογῆς ἐμπορευμάτων
καὶ πολυτελῶν πραγμάτων.

Τὶ Κατάστημα τῶντοι καὶ τί λουσα τοῦ συρμεῦ,
ἀριθμὸς τριανταεῖη, μέσα 'στὴν ὁδὸν Ἐρμού.

'Ἐβῆγχε κι' ἡ Ρ ε κ λ α μ
μὲ γίλοιο καὶ μὲ κλάμμα,
ἐφημερὶς τοῦ Μάλαγμα,
πιντάλεπτον ἀντάλλαγμα.

Τοῦ ΡΩΜΗΟΥ μας τὸ Γραφεῖον, δλο μέτρα καὶ ρυθμὸς,
'στῶν Πινιακωτῶν τὸν δρόμον, δεκαπέντε ἀριθμὸς.